

Уманський Державний педагогічний університет ім.Павла Тичини
Історичний факультет

“Варварські “Правди”-перші записи звичаєвого права”
ІНДЗ з курсу”Історія Середніх віків”

Підготувала:
Студентка ІІ курсу, 24групи
Коваль Н.С.

Перевірила:
Діденко К.В.

Варварські
правди – записи
звичаєвого
права наприкінці
V початку VI ст.
були в багатьох
племен, які
розселилися на
території
колишньої
Римської імперії.

Король франків
дарує народу
Салічний закон.
Французька
мініатюра XIV ст.

Титульний лист
«Салічної правди»

За допомогою капітуляції заповнялися прогалини Салічної Правди, а також Рипуарської і Баварської Правд. Крім капітуляріїв, спрямованих на надолуження правд; видавалися також капітуляції самостійного значення. Вони мали більш універсальне значення, ніж перші, розповсюджуючи свою дію на всю територію країни і на всіх жителів.

Королівські укази (едикти, декрети, капітуляції) починають з'являтися ще при Хлодвігу, але їх число значно зростає за Каролінгів, особливо велике було при Карлові Великому. Зводи капітуляріїв, складені приватною особою, з'явилися вперше в 827 році.

Салічна Правда.

В Салічній Правді немає ще однозначного поняття власності. До рухомих речей, що знаходяться у власності окремих осіб чи сімей, застосовується термін “світ” на відміну від терміну “чужий”.

Рухоме майно у франків безперешкодно відчужувалось, передавалось у спадщину одному із членів сім’ї померлого або родичу зі сторони матері чи батька.

Більшість приписів Салічної Правди присвячено охороні права власності на різні рухомі речі. В ній зі всіма подробицями розглядаються випадки крадіжки великої рогатої худоби, а також овець, собак, бджіл, свиней та ін.

Сім'я у франків носила патріархальний характер, але влада батька не була настільки широкою, як, наприклад, в Римі. Вона нагадувала швидше сувору по життєву опіку над дружиною, дочкою, сином. Опіка над сином припинялася з досягненням 12 років.

Згода батьків прямо вимагалася в Капітулярі I до Салічної Правди. Переманювання чужої нареченої тягнуло за собою відшкодування шкоди нареченому – рівному 15 сол., а переманювання чужої дружини загрожувало штрафом в 200 сол.

Казуїстичний характер Салічної Правди виключав чіткі формулювання загальних положень, які відносились би до всіх складів злочину. Але із аналізу ряду конкретних складів злочину можна зробити висновок, що у франків уже існувало поняття форм вини – умислу і необережності, замах на злочин, співучасть, обставини, що пом'якшують і обтяжують злочин.

